

der begynder i perioden, en tolvtedel af det regulerede årlige grundbeløb.

Stk. 4. Hvis samtlige udgifter ved den selvstændige erhvervsvirksomhed, bortset fra renteudgifter, udgør et mindre beløb end det, der fremkommer efter stk. 2 eller 3, skal den skattepligtige indkomst alene for højes med dette mindre beløb.

§ 6 C. Driver en skattepligtig flere erhvervsvirksomheder, beregnes forhøjelsen efter § 6 B på grundlag af en samlet opgørelse af overskuddet i virksomhederne.

Stk. 2. Hvis flere skattepligtige driver erhvervsvirksomhed i forening, beregnes forhøjelsen efter § 6 B for den enkelte deltager alene af hans andel i virksomhedens overskud.

§ 6 D. Hvis rente- og udbytteindtægter og renteudgifter er et væsentligt led i selve erhvervsindtægten, skal der ved beregningen efter § 6 B, stk. 2, 1. pkt., ikke foretages tillæg af renteudgifter eller fradrag af rente- og udbytteindtægter.

§ 6 E. Har den skattepligtige både lønindtægt og indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, anvendes reglerne i § 6 B først.

Stk. 2. Såfremt beregningen efter § 6 B fører til, at overskuddet forhøjes med det regulerede grundbeløb, kan de udgifter, der er nævnt i § 6 A, stk. 1, nr. 1-4, fradrages fuldt ud.

Stk. 3. Såfremt beregningen efter § 6 B fører til, at overskuddet forhøjes med et mindre beløb end det regulerede grundbeløb, kan de udgifter, der er nævnt i § 6 A, stk. 1, nr. 1-4, fradrages i det omfang, summen af udgifterne overstiger forskellen mellem det regulerede grundbeløb og det beløb, overskuddet forhøjes med. Dog gives der altid fradrag i det omfang, summen af udgifterne overstiger 10 pct. af lønindtægten.

§ 6 F. Grundbeløbet efter § 6 A og § 6 B, som er på 2.000 kr., reguleres efter reguleringspristallet, der har januar 1971 = 100. Reguleringen foretages på grundlag af pristallet for januar måned i året forud for det år, for hvilket skatten udskrives. Beløbet forhøjes eller nedsættes med $2\frac{1}{3}$ pct. for

hver fulde 3 points' udsving i reguleringspristallet i forhold til et pristal på 128,5. Det herved fremkomne beløb afrundes nedad til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100."

2. § 8, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages:

a) løbende provisioner eller præmier for sikring af den skattepligtiges tilgodehavender og

b) engangspræmier og lignende engangsydelser for sikring af tilgodehavender, såfremt løbetiden er mindre end 2 år."

3. Efter § 13 indsættes:

„**§ 13 A.** Udgifter til:

a) renter af gæld, der påhviler den skattepligtige, bortset fra renter, der i medfør af andre regler ikke kan fradrages,

b) løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager,

c) præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld og

d) stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån eller kaution som nævnt under b) og c), såfremt lånets løbetid er mindre end 2 år, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i det omfang de pr. år sammenlagt overstiger det regulerede grundbeløb efter stk. 2.

Stk. 2. Det årlige grundbeløb, som er på 4.000 kr., reguleres som angivet i § 6 F. Omfatter indkomstansættelsen en anden periode end et år, udgør det regulerede grundbeløb for hver kalendermåned, der begynder i perioden, en tolvtedel af det regulerede årlige grundbeløb.

Stk. 3. Ægtefæller, der samskattes ved indkomstårets udløb, kan hver for sig fradrage renteudgifter m. v. i det omfang, udgifterne overstiger halvdelen af det regulerede grundbeløb efter stk. 2, hvis

a) ægteskabet er indgået i indkomståret, og hustruen for tiden før ægteskabet har haft udgifter som nævnt i stk. 1, eller

b) hustruen i forbindelse med indkomst, hvoraf hun skatteansættes særskilt efter kildeskattelovens § 4, stk. 2, litra a) eller b), har haft udgifter som nævnt i stk. 1.